

**VSDTP:n KESKUSKOMITEAN
JA PUOLUETYÖNTEKIJÄIN
VUODEN 1913 KESÄLLISEN
NEUVOTTELUKOKOUKSEN
PÄÄTÖSLAUSELMAT⁹⁷**

Kirjoitettu syyskuussa 1913

*Julkaistu v. 1913 kirjasessa: „Tiedonanto
VSDTP:n Keskuskomitean ja puoluetönte-
kijäin vuoden 1913 kesäisestä neuvot-
telukokouksesta ja neuvottelukokouksen
päätöslauselmat”.*

Keskuskomitean julkaisema

*Julkaistaan päätöslauselmien illegaa-
lisen hektograafipainoksen tekstistä,
joka on tarkistettu kirjasen tekstin
mukaan*

AGITAATIOTEHTÄVISTÄ NYKYHETKELLÄ

1. Tilanne maassa kärjistyy yhä enemmän. Taantumuksellisten tilanherrojen valtiut synnyttää yhä suurempaa napinaa jopa maltillisimpienkin väestökerrosten keskuudessa. Kutakuinkin todellisen poliittisen vapauden pystyttämisen esteenä Venäjällä on edelleenkin tsaristinen monarkia, joka vastustaa kaikkinaisia vakavia reformeja, vaalii vain maaorjuuttajien valtaa ja tuloja ja nujertaa erikoisen julmasti kaikkinaiset työväenliikkeen ilmentymät.

2. Työväenluokka esiintyy edelleen yleiskansallisen vapautuksen puolesta käytävän vallankumoustaistelun johtajana. Vallankumouksellinen joukkolakko kehittyy edelleen. Työväenluokan etumaisten joukko-osastojen tositaistelua käydään vallankumouksellisten tunnusten alla.

Taloudellinen joukkoliike, joka usein alkaa aivan alkeellisistä vaatimuksista, sulautuu koko taistelutilanteen pakosta yhä enemmän yhteen työväenluokan vallankumousliikkeen kanssa.

Eturivin työläisten tehtävänä on jouduttaa agitaatio- ja valistustyöllään proletariaatin yhteenliittämistä aikakauden vallankumouksellisten tunnusten alla. Vain sillä ehdolla eturivin työläiset täyttävät myös laajojen talonpoikais- ja kaupunkilaisjoukkojen herättämisen tehtävänsä.

3. Työväenluokan taistelu, jota käydään vallankumouksellisin tunnuksin, on pakottanut osan tehtailijoista ja liberaalisen lokakuulaisporvariston pitämään entistä suurempaa ääntä yleensä reformien ja muun muassa typistetyn yhdistymisvapauden välttämättömyydestä. Porvaristo, joka toisaalta järjestäytyy kuumeisesti työnantajien liitoiksi, saattaa voimaan lakkovakuutuksen ja vaatii hallitukselta

järjestelmällisiä vainotoimenpiteitä työväenliikettä vastaan, kehottaa toisaalta työläisiä rajoittumaan vallankumouksellisten vaatimusten *asemesta* erilliseen, yhdistymisvapauden kaltaiseen perustuslakireformiin. Työväenluokan on käytävä hyväkseen kaikkea hallituksen mahdollista horjuntaa samoin kuin niitä erimielisyyksiä, joita on olemassa porvariston ja taantumusleirin välillä, voimistaakseen rynnistytään sekä taloudellisen että poliittisen taistelun alalla. Mutta juuri sitä varten, että voisi käyttää tilannetta menestyksellisesti hyväkseen, työväenluokan on pysyttävä tyypistämättömien vallankumouksellisten tunnusten kannalla.

4. Tällaisen yleisen asiointilan vallitessa sosialidemokratian tehtävänä on harjoittaa edelleenkin joukkojen keskuudessa laajaa vallankumouksellista agitaatiota monarkian kukistamisen ja demokraattisen tasavallan pystyttämisen puolesta. Tosioloista otetuilla elävillä esimerkeillä täytyy väsymättä todistaa reformismiin, s.o. sellaisen taktiikan koko turmiollisuus, joka vallankumouksellisten tunnusten *asemesta* asettaa keskeisimmäksi osittaisparannusten vaatimuksen.

5. Agitaatiossaan, jota likvidaattorit käyvät yhdistymisvapauden ja yleensä osittaisten reformien puolesta, he luisuvat liberalismiin tielle. Itse asiassa he kieltävät vallankumouksellisen agitaation harjoittamisen joukkojen keskuudessa, he saarnaavat lehdissään suoraan, etteivät tunnukset „demokraattinen tasavalta” ja „maiden konfiskointi” voi olla joukkoagitaation aiheina. He nostavat yhdistymisvapauden kaikkikäsitteväksi ajan tunnukseksi asettaen sen todellisuudessa vuoden 1905 vallankumouksellisten vaatimusten tilalle.

6. Varottaen likvidaattorien harjoittaman reformistisen agitaation vahingollisuudesta neuvottelukokous palauttaa mieleen, että VSDTP on jo kauan sitten asettanut minimiohjelmassaan yhdistymis-, sanan-, paino- y.m. vapauksien vaatimuksen sitoen kaikki nämä vaatimukset kiinteästi tsaristisen monarkian kukistamiseksi käytävään vallankumoustaisteluun. Neuvottelukokous vahvistaa uudelleen vuoden 1912 tammikuun konferenssin päätöslauselman, jossa sanotaan: „Konferenssi kehottaa kaikkia sosialidemokraatteja selittämään työläisille, kuinka välttämätön on yhdistymisvapaus proletariaatille, minkä lisäksi tuo vaatimus on aina välttämättömästi sidottava kiinteästi meidän

yleisiin poliittisiin vaatimuksiimme ja joukkojen keskuudessa harjoitettavaan vallankumoukselliseen agitaatioon”*

Aikakauden päätunnuksina ovat edelleen: 1) demokraattinen tasavalta, 2) tilanherrojen maiden konfiskointi, 3) 8-tuntinen työpäivä. Yhdistymisvapaus sisältyy niihin kokonaisuuden osana.

PÄÄTÖSLAUSELMA ORGANISAATIOKYSYMYKSESTÄ JA PUOLUEEN EDUSTAJAKOKOUKSESTA

1. Paikallisjärjestöjen selostukset osoittivat, että nykhetken tärkeimpänä organisatorisena tehtävänä ei ole ainoastaan johtavien puoluejärjestöjen lujittaminen jokaisessa kaupungissa, vaan myös eri kaupunkien yhdistäminen toisiinsa.

2. Ensimmäiseksi askeleeksi alueiden yhteenliittämisen alalla neuvottelukokous suosittelee työväenliikkeen eri toimintakohteita edustavien tovereiden neuvottelukokouksien (ja missä suinkin käy mahdolliseksi — konferenssien) järjestämistä. Samalla on pyrittävä siihen, että neuvottelukokouksissa olisivat edustettuina puoluejärjestöjen kaikki alat: poliittisen, ammatillisen, vakuutus-, osuustoiminta- y.m. työn alat.

3. Neuvottelukokous toteaa, että Keskuskomitean yhteyteen nimettyjen luottamusmiesten järjestelmä on aivan välttämätön koko Venäjän mitassa harjoitettavan toiminnan yhteenliittämiseksi. Helmikuun neuvottelukokouksen päätöstä luottamusmiehistä on vasta alettu toteuttaa elämässä. Eri paikkakuntien eturivin työläisten on kaikkialla pidettävä huolta siitä, että luottamusmiehet valittaisiin edes jokaisessa työväenliikkeen suuressa ja mahdollisimman monessa keskuksessa.

4. Neuvottelukokous asettaa päiväjärjestykseen kysymyksen puolueen edustajakokouksen koollekutsumisesta⁹⁸. Työväenliikkeen kasvu, poliittisen kriisin kypsyminen maassa ja koko Venäjän mitassa tapahtuvien työväenluokan yhteisten esiintymisten välttämättömyys tekevät tällaisen edustajakokouksen koollekutsumisen sekä tarpeelliseksi että mahdolliseksi — sen jälkeen, kun sitä on riittävästi valmisteltu.

* Ks. Teokset, 17. osa, s. 460. Toim.

5. Neuvottelukokous kehottaa eri paikkakunnilla olevia tovereita tätä kysymystä käsitellessään hahmottelemaan etukäteen päiväjärjestyksen, osoittamaan, milloin edustajakokous olisi toivottavasti pidettävä, hahmottelemaan päätöslauselmaehdotukset j.n.e.

6. Neuvottelukokous tähdentää, että kaikkien muiden vaikeuksien ohella myöskin edustajakokouksen vaatimia rahamenoja koskevan kysymyksen voivat ratkaista vain työläiset itse.

Neuvottelukokous kehottaa tovereita ryhtymään luomaan rahastoa puolueen edustajakokouksen koollekutsumista varten.

LAKKOLIIKKEESTA

1. Neuvottelukokous vahvistaa toistamiseen vuoden 1912 tammikuun konferenssin ja vuoden 1913 helmikuun neuvottelukokouksen päätöslauselmat*, joissa on annettu koko viime kuukausien kokemusta vastaava arvio lakkoliikkeestä.

2. Vallankumouksellisten lakkojen uutta nousukautta luonnehtii liikehtiminen Moskovassa ja lakkomielialan kasvu useilla paikkakunnilla, jotka näihin saakka eivät ole osallistuneet liikkeeseen.

3. Neuvottelukokous tervehtii Pietarin komitean ja niiden useiden Moskovan puolueyhymien aloitetta, jotka ovat herättäneet kysymyksen poliittisesta yleislakosta ja ottaneet askeleita siihen suuntaan kuluva vuoden heinä- ja syyskuussa**.

4. Neuvottelukokous toteaa, että liike lähenee kohtaa, jolloin päiväjärjestykseen asettuu yleisvenäläinen poliittinen lakko. Kaikkialla on pantava viipymättä alulle järjestelmällinen valmisteleva agitaatiotyö tämän lakon puolesta.

5. Poliittisten lakkojen tunnuksina, joita on levitettävä voimistetuilla tarmolla, täytyy olla ajankohdan vallankumouksellisten perusvaatimusten: demokraattinen tasavalta, 8-tuntinen työpäivä, tilanherrojen maiden konfiskointi.

6. Neuvottelukokous kehottaa kaikkia työntekijöitä kehittämään paikkakunnilla lentolehtisagitaatiota ja saamaan

* Ks. Teokset, 17. osa, ss. 446—448 ja 18. osa, ss. 446—448. *Toim.*

** Pää-äänenkannattajan toimitus, jonka tehtäväksi oli annettu neuvottelukokouksen päätöslauselmien julkaiseminen, lisäsi viittauksen syyskuun tapahtumiin, jotka vahvistivat täydellisesti nämä päätöslauselmat.

aikaan mahdollisimman säännöllisen ja kiinteän kanssakäymisen eri kaupunkien työläisten poliittisten ja muiden järjestöjen välillä. Erikoisen välttämätöntä on kiinnittää huomiota siihen, että ensi kädessä sovitaan asioista Pietarin ja Moskovan työläisten välillä, jotta eri syistä mahdollisesti puhkeavat poliittiset lakot (sanomalehdistön vainoaminen, vakuutuslakko j.n.e.) tapahtuisivat molemmissa pääkaupungeissa mikäli mahdollista samanaikaisesti.

PUOLUELEHDISTÖSTÄ

1. Neuvottelukokous toteaa, että legaalaisella lehdistöllä on hyvin suuri merkitys sosialidemokraattisessa agitaatio- ja järjestötyössä, ja kehottaa sen vuoksi puolue-elimii ja kaikkia tietoisia työläisiä tukemaan tehokkaasti legaalista lehdistöä levittämällä sitä mahdollisimman laajasti, järjestämällä kollektiivisia joukkotilauksia ja säännöllisiä varojen keräyksiä. Samalla neuvottelukokous korostaa jälleen, että mainitut kerätyt varat ovat jäsenmaksuja puolueelle.

2. Erikoisen suurta huomiota on kiinnitettävä Moskovassa ilmestyvän legaalisen työväenlehden⁹⁹ lujittamiseen sekä etelässä julkaistavan työväenlehden mahdollisimman pikaiseen perustamiseen.

3. Neuvottelukokous esittää toivomuksen, että jo ilmestyvät legaaliset työväenlehdet lähenisivät mahdollisimman paljon toisiaan keskinäisen tiedotustoiminnan, neuvottelujen järjestämisen y.m.s. avulla.

4. Tunnustaen marxilaisuuden teoreettisen julkaisun ilmestymisen tärkeäksi ja välttämättömäksi neuvottelukokous esittää toivomuksen, että kaikki puolue- ja ammattiliittolehdet tekisivät aikakauslehti „Prosveshtshenijen” tunnetuksi työläisille ja kehottaisivat työläisiä tilaamaan säännöllisesti julkaisua sekä tukemaan sitä järjestelmällisesti.

5. Neuvottelukokous kiinnittää puoluekustantamojen¹⁰⁰ huomiota siihen, että on äärimmäisen välttämätöntä julkaista laajassa mitassa helpotajuisia kirjasia sosialidemokraattisen agitaation ja propagandan kysymyksistä.

6. Otaen huomioon sen, että joukkojen vallankumouksellinen taistelu on viime aikoina kärjistynyt ja että on välttämätöntä valaista sitä täydellisesti ja kaikinpuolisesti, mikä ei käy päinsä legaalaisessa lehdistössä, neuvottelukokous kiinnittää erikoista huomiota illegaalisen

puoluekustannustoiminnan voimaperäisen kehittämisen välttämättömyyteen, ja samalla on erittäin tärkeää, että illegaalisten lentolehtisten, kirjasten j.n.e. lisäksi puolueen illegaalinen äänenkannattaja (Pää-äänenkannattaja)¹⁰¹ ilmestyy useammin ja säännöllisemmin.

SOSIALIDEMOKRAATTIEN DUUMATOIMINNASTA

Eriteltyään yksityiskohtaisesti sosialidemokraattista duumaryhmää koskevaa VSDTP:n päätöslauselmaa, joka hyväksyttiin vuoden 1908 joulukuun konferenssissa, sekä käsiteltyään kaikki ne tiedot, jotka koskevat sosialidemokraattien IV Duumassa tekemää duumatyötä, neuvottelukokous:

1. toteaa, että mainittu päätöslauselma määritteli aivan oikein sosialidemokraattisen duumatoiminnan tehtävät ja suunnan ja että sen vuoksi tätä päätöslauselmaa on pidettävä ohjeena edelleenkin;

2. että joulukuun päätöslauselman 3. kohdan viimeistä alakohtaa (3 h) (onko äänestettävä puolesta vai pidättäytyttävä työläisten aseman parantamista koskevissa kysymyksissä)¹⁰² tulee selittää seuraavalla tavalla. Silloin kun lakiehdotuksissa, ponsilauselemissa j.n.e. on kysymys työläisten, alemman asteen toimitsijain ja yleensä työtätekevien joukkojen aseman välittömästä ja suoranaisesta parantamisesta (esimerkiksi työpäivän lyhentämisestä, palkkojen korottamisesta, vaikkapa pienenkin pahan poistamisesta työläisten ja yleensä laajojen väestökerrosten elämässä j.n.e.), on äänestettävä niitä pykäläiä, jotka sisältävät näitä parannuksia.

Sen sijaan niissä tapauksissa, jolloin IV Duuman asettamat ehdot tekevät parannuksen epäilyttäväksi, edustajaryhmä pidättäytyy äänestyksestä perustellen *ehdottomasti* pidättäytymistään erikoislausunnolla harkittuaan kysymystä etukäteen työväenjärjestöjen edustajain kanssa.

Neuvottelukokous toteaa, että:

Kaikista välikysymyksistä, suurista lakiehdotuksista y.m.s. sosialidemokraattisen edustajaryhmän on esitettävä omat itsenäiset ponsilauseensa päiväjärjestykseen siirtymisestä.

Niissä tapauksissa, jolloin sosialidemokraattien ponsilauseen hylkäämisen jälkeen edustajaryhmän äänestykset halli-

tusta vastaan sattuvat yhteen toisten puolueiden äänestysten kanssa, on välttämätöntä, että edustajaryhmä pyrkii esittämään erikoiset perustelunsa, minkä takia se äänestää toisten ponsilauseetta tahi toisten ponsilauseeseen jotain määrättyä osaa.

SOSIALIDEMOKRAATTISESTA DUUMARYHMÄSTÄ

Neuvottelukokous katsoo, että sosialidemokraattisen edustajaryhmän yhtenäisyys duumatoiminnan alalla on mahdollinen ja välttämätön.

Kuitenkin neuvottelukokous toteaa, että 7 edustajan menettely uhkaa vakavasti edustajaryhmän yhtenäisyyttä.

Käyttäen hyväkseen satunnaista 1 äänen enemmistöä 7 edustajaa loukkaa Venäjän työläisten valtavaa enemmistöä edustavien 6 työläisedustajan alkeellisia oikeuksia.

Ahtaita ryhmäkuntaetujaan silmälläpitäen 7 edustajaa riistää kuudelta edustajalta mahdollisuuden puhua Duuman puhujalavalta työväen elämän tärkeimmistä kysymyksistä. Hyvin useissa tapauksissa, jolloin sosialidemokraattinen edustajaryhmä on nimittänyt kaksi puhujaa tai useampia, ei 6 edustajaa ole saanut mahdollisuutta asettaa omaa puheensa, vaikka he ovat sitä vaatineet.

Jaoteltaessa Duuman valiokuntien (esimerkiksi budjetti-valiokunnan) jäsenpaikkoja 7 edustajaa on samaten kieltäytynyt antamasta kahdesta paikasta toista paikkaa 6 edustajalle.

Kun edustajaryhmän puolesta valitaan edustajia työväenliikkeelle tärkeisiin laitoksiin, niin 7 edustajaa riistää yhden äänen enemmistöllä 6 edustajalta edustusoikeuden. Edustajaryhmää palveleva henkilökunta valitaan aina yksipuolisesti (niinpä esimerkiksi on evätty vaatimus toisen sihteerin asettamisesta).

Neuvottelukokous katsoo 7 edustajan menettelytavan sellaiseksi, joka synnyttää kiertämättä kahnausta edustajaryhmässä, häiritsee yhtenäistä toimintaa ja johtaa ryhmän hajaantumiseen.

Neuvottelukokous esittää mitä jyrkimmän vastalauseensa 7 edustajan tällaista menettelytapaa vastaan.

6 edustajaa edustaa Venäjän työläisten valtavaa enemmistöä ja toimii täysin tuon enemmistön järjestyneen etujoukon poliittista linjaa vastaavasti.

Sen vuoksi neuvottelukokous katsoo, että sosialidemokraattisen edustajaryhmän yhtenäisyys duumatoiminnan alalla voidaan säilyttää vain siten, että edustajaryhmän molemmat osat ovat täysin tasa-arvoisia, ja vain sillä ehdolla, että 7 edustajaa luopuu alistamispolitiikasta.

Niistä sovittamattomista erimielisyyksistä huolimatta, joita on muullakin eikä yksin duumatoiminnan alalla, neuvottelukokous vaatii edustajaryhmän yhtenäisyyttä sen kahden osan tasavertaisuuden perustalla, niinkuin edellä on mainittu.

Neuvottelukokous kehottaa tietoisia työläisiä lausumaan mielipiteensä tästä tärkeästä kysymyksestä sekä edistämään kaikin voimin edustajaryhmän yhtenäisyyden säilyttämistä, minkä ainoana mahdollisena perustana on 6 työläisedustajan tasavertaisena pitäminen.

TYÖSTÄ LEGAALISISSA YHDISTYKSISSÄ

1. Nykyisellä työväenluokan taloudellisen ja poliittisen taistelun nousukaudella on erikoisen välttämätöntä voimistaa työtä kaikissa legaalisisissa työväenyhdistyksissä (ammattilliset liitot, klubit, sairauskassat, osuusliikkeet y.m.).

2. Kaiken työn legaalisisissa työväenyhdistyksissä täytyy tapahtua ei puolueettomuuden hengessä, vaan VSDTP:n Lontoon edustajakokouksen ja Stuttgartin kansainvälisen kongressin päätösten hengessä¹⁰³. Sosialidemokraattien on saatava kaikkiin työväenyhdistyksiin mahdollisimman laajat työläispiirit kehottaen liittymään niiden jäseniksi kaikkia työläisiä puoluenäkökantoihin katsomatta. Mutta sosialidemokraattien täytyy muodostaa näiden yhdistysten sisällä puolueyrhmiä ja tekemällä pitkäjänteistä järjestelmällistä työtä kaikkien näiden yhdistysten sisällä pyrkiä aikaansaamaan mitä kiinteimmät yhteydet näiden yhdistysten ja sosialidemokraattisen puolueen välillä.

3. Kansainvälisen ja meidän venäläisen työväenliikkeen kokemus opettaa, että tällaisten työväenjärjestöjen (ammattiliittojen, osuuskuntien, klubien j.n.e.) syntymis-
hetkestä saakka pitää pyrkiä siihen, että jokainen näistä laitoksista muodostuu sosialidemokraattisen puolueen tukikohdaksi. Neuvottelukokous kehottaa kaikkia puoluemiehiä pitämään silmällä tätä tärkeää tehtävää, joka on erikoisen ajankohtainen Venäjällä, jossa likvidaattorit yrittävät järjes-

telmällisesti käyttää hyväkseen legaalisia yhdistyksiä puoluetta *vastaan*.

4. Neuvottelukokous katsoo, että vakuutuskassojen luottamusmiehiä valittaessa, kaikessa ammattiliittojen työssä j.n.e., puolustaan liikkeen täydellistä yhtenäisyyttä ja vähemmistön alistumista enemmistön tahtoon, on toteutettava puolueen linjaa, pyrittävä siihen, että kaikkiin vastuunalaisiin tehtäviin valittaisiin puolueen kannattajia j.n.e.

5. Legaalisissa työväenyhdistyksissä suoritettavan käytännöllisen työn kokemuksen arvioimiseksi on toivottavaa, että järjestetään useammin neuvottelukokouksia eri paikkakuntien legaalisten työväenjärjestöjen aktiivisten osanottajien kanssa ja kutsutaan yleisiin puoluekonferensseihin mahdollisimman lukuisasti legaalisisa yhdistyksissä toimivien puolueyhjmiön edustajia.

PÄÄTÖSLAUSELMA KANSALLISUUSKYSYMYKSESTÄ

Mustasotnialaisen nationalismin riehuminen, nationalistien pyrkimysten voimistuminen liberaalisen porvariston keskuudessa, nationalististen pyrkimysten voimistuminen sorrettujen kansallisuuksien ylimpien kerrostien keskuudessa nostavat kansallisuuskysymyksen näkyvälle sijalle nykyhetkellä.

Sosialidemokratian sisällä vallitseva asiointila (kaukasia-laisten sosialidemokraattien, Bundin ja likvidaattorien tekemät puolueen ohjelman muuttamisyrietykset ¹⁰⁴ j.n.e.) pakottaa puolueen kiinnittämään tähän kysymykseen vieläkin suurempaa huomiota.

Nojautuen VSDTP:n ohjelmaan ja pitäen silmällä sosialidemokraattisen agitaation saattamista kansallisuuskysymyksessä oikealle tolalle neuvottelukokous esittää seuraavat teesit:

1. Mikäli kansallisuussopu on yleensä mahdollinen riistolle, voitontavoittelulle ja eripuraisuudelle perustuvassa kapitalistisessa yhteiskunnassa, sikäli se on saavutettavissa vain silloin, kun on olemassa johdonmukainen, loppuun saakka demokraattinen, tasavaltalainen valtiojärjestelmä, joka turvaa kaikkien kansakuntien ja kieltien täydellisen tasa-arvoisuuden eikä edellytä pakollisen yleisvaltakunnallisen kielen olemassaoloa, samalla kun väestölle turvataan koulut, joissa opetus tapahtuu kaikilla paikallisilla kielillä,

ja valtiosääntöön liitetään sellainen perustuslaki, joka julistaa epäpäteviksi kaikkinaiset jonkin yhden kansallisuuden erioikeudet sekä kaikkinaiset vähemmistökansallisuuksien oikeuksien loukkaamiset, olkoot ne minkälaisia tahansa. Erikoisen välttämätöntä tällöin on se, että on olemassa laaja alueellinen autonomia ja täysin demokraattinen paikallinen itsehallinto ja että itsehallinnollisten ja autonomisten alueiden rajoja määriteltäessä pidetään perustana sitä, miten paikallinen väestö itse huomioi taloudelliset ja muut olosuhteet, väestön kansallisen kokoomuksen j.n.e.

2. Koulutoimen jakaminen kansallisuuksittain saman valtakunnan sisällä on ehdottomasti vahingollista yleensä demokraattisuuden kannalta ja erittäinkin proletariaatin luokkataistelun etujen kannalta katsoen. Juuri tällaista jakamista merkitsee Venäjän kaikkien porvarillisten juutalaispuolueiden ja eri kansallisuuksien pikkuporvarillisten, opportunististen ainesten hyväksymä suunnitelma — niin sanottu „kansallinen kulttuuri”-autonomia eli „sellaisten laitosten luominen, jotka takaavat kansallisen kehityksen vapauden”.

3. Työväenluokan edut vaativat kyseessäolevan valtion kaikkien kansallisuuksien työläisten yhteensulautumista yhtenäisissä proletaarisissa järjestöissä — poliittisissa, ammatillisissa, osuustoiminta- ja valistusjärjestöissä j.n.e. Vain tällainen eri kansallisuuksiin kuuluvien työläisten yhteensulautuminen yhtenäisissä järjestöissä suo proletariaatille mahdollisuuden käydä voitokasta taistelua kansainvälistä pääomaa ja taantumusta vastaan samoin kuin niitä saarnoja ja pyrkimyksiä vastaan, mitkä ovat ominaisia kaikkien kansallisuuksien tilanherroille, papeille ja porvarillisille nationalisteille, jotka *tavallisesti* ajavat *proletariaattivastaisia* hankkeitaan „kansallisen kulttuurin” lipun alla. Yleismaailmallinen työväenliike luo ja kehittää päivä päivältä yhä täydellisemmäksi proletariaatin internationalistista (kansainvälistä) kulttuuria.

4. Mitä tulee tsaristisen monarkian sortamien kansakuntien itsemääräämisoikeuteen, s.o. oikeuteen erota ja muodostaa itsenäinen valtio, niin sosialidemokraattisen puolueen on ehdottomasti puolustettava tätä oikeutta. Sitä vaativat niin kansainvälisen demokratian peruseriaatteet yleensä kuin erikoisestikin se Venäjän väestön enemmistön ennen kuulumatonta kansallinen sorto, mitä harjoittaa tsaristinen

monarkia, joka on taantumuksellisin ja barbaarisin valtiojärjestelmä muihin Euroopassa ja Aasiassa sijaitseviin naapurivaltioihin verrattuna. Edelleen sitä vaatii itse isovenäläisen väestön vapauden asia, sillä tämä väestö ei pysty luomaan demokraattista valtiota, ellei hävitetä mustasotnia-laista isovenäläistä nationalismia, jota pidetään yllä lukuisilla perinnäisiksi muodostuneilla kansallisten liikkeiden verisillä tukahduttamisilla ja jota tsaristisen monarkian ja kaikkien taantumuspuolueiden lisäksi järjestelmällisesti viljelevät myös monarkian edessä nöyristelevät isovenäläiset porvarilliset liberaalit, varsinkin vastavallankumouksen kaudella.

5. Kysymystä kansakuntien itsemääräämisoikeudesta (t.s. siitä, että valtion perustuslailla taataan eroamiskysymyksen täysin vapaa ja demokraattinen ratkaisutapa) ei saa samais-taa yhden tai toisen kansakunnan eroamisen tarkoituksen mukaisuutta koskevan kysymyksen kanssa. Tämä viimeksi mainittu kysymys sosialidemokraattisen puolueen on ratkaistava jokaisessa eri tapauksessa aivan itsenäisesti pitäen silmällä koko yhteiskuntakehityksen etuja sekä proletariaatin sosialismin puolesta käymän luokkataistelun etuja.

Sosialidemokraattien on samalla muistettava, että sorrettujen kansakuntien tilanherrat, papit ja porvaristo useinkin verhoavat nationalistisilla tunnuksilla työläisten hajottamis- ja pettämispyrkimyksiään tekemällä näiden selän takana lehmäkauppoja hallitsevan kansakunnan tilanherrojen ja porvariston kanssa kaikkien kansakuntien työtätekevien joukkojen vahingoksi.

* * *

Neuvottelukokous asettaa puolueen edustajakokouksen päiväjärjestykseen kysymyksen kansallisuusohjelmasta. Neuvottelukokous kehottaa Keskuskomiteaa, puoluelehdistöä ja paikallisia järjestöjä valaisemaan (kirjasissa, väittelyissä j.n.e.) kansallisuuskysymystä mahdollisimman seikkaperäisesti.

NARODNIKEISTA

1. Tehdessään yhteenvetoja narodnikkipuolueiden — ja muun muassa sosialistivallankumouksellisten puolueen — toiminnasta vallankumouskaudella Lontoon edustajakokous

osoitti oikein sen, että nämä puolueet ovat häilyneet jatkuvasti liberaalien hegemoniaan alistumisen ja tilanherrojen maanomistusta ja maaorjuudellista valtiota vastaan käytävän jyrkän taistelun välillä, kuin myös sen, että niiden propaganda, joka hämää proletaarin ja pikkuisännän välisen vastakohtaisuuden, on luonteeltaan pseudo- (vale-) sosialistista.

2. Taantumuskausi on voimistanut entisestään näitä piirteitä aiheuttaen eserrien puolueessa toisaalta luopumista johdonmukaisen demokraattisen politiikan toteuttamisesta ja tehden tuon puolueen eräistä aineksista jopa liberaalien jälkiä kulkevia vallankumouksen arvostelijoitakin sekä toisaalta muuttaen heidän puolueensa pelkäksi joukkojen elämästä erkaantuneeksi intelligentiiryhmäksi.

3. Sosialistivallankumouksellisten puolue puoltaa edelleenkin virallisesti terroria, jonka historia Venäjällä on osoittanut tämän taistelumetodin sosialidemokraattisen arvostelun aivan oikeaksi ja päätynyt täydelliseen vararikoon. Rinnan tämän kanssa vaalien boikotointi ja se seikka, että tuo intelligentijärjestö on aivan kykenemätön vaikuttamaan suunnitelmallisesti maan yhteiskuntakehityksen kulkuun, ovat aiheuttaneet sen, että uusi vallankumousliikkeen nousu on kaikkialla tapahtunut ilman tämän puolueen vähäisintäkään vaikutusta.

4. Narodnikilaisten pikkuporvarillinen sosialismi ei ole muuta kuin sitä, että työväenluokan edessä saarnataan vahingollisia aatteita, jotka hämäävät työn ja pääoman etujen välistä yhäti kasvavaa juopaa ja koettavat näyttää kärkevän luokkataistelun lievempänä, ja tuo sosialismi joutaa pikkuporvarillisiin utopioihin osuustoiminnan alalla.

5. Hoipertelut demokraattisten tunnusten puolustamisessa, puolueen kerholaisluonne ja sen pikkuporvarilliset ennakkoluulot estävät suuresti narodnikilaisuutta kehittämästä tasavaltalais-demokraattista propagandaa laajojen talonpoikaiskerrosten keskuudessa. Näin muodoin itse tämän propagandan edutkin vaativat ensi sijassa sosialidemokraateilta narodnikilaisuuden jyrkkää arvostelua.

Neuvottelukokous, joka ei missään tapauksessa kiellä Lontoon edustajakokouksen erikoisen tarpeellisena pitämää yhteistoimintaa narodnikipuolueiden kanssa, katsookin sen vuoksi, että sosialidemokraattien tehtävänä on:

a) paljastaa narodnikkipuolueissa esiintyvä hoipertelu ja johdonmukaisesta demokratismin luopuminen;

b) taistella narodnikkilaisuuden pikkuporvarillista sosialismia vastaan, joka hämää pääoman ja työn välistä juopaa;

c) tukea tasavaltalais-demokraattisia virtauksia talonpoikaisjoukkojen keskuudessa, korostaen alinomaan, että vain demokraattisuudessaan johdonmukainen sosialistinen proletariaatti voi olla talonpoikaisköyhälistön joukkojen varma johtaja taistelussa, jota tämä köyhälistö käy monarkiaa ja tilanherrain maanomistusta vastaan;

d) kohdistaa entistä suurempaa huomiota sosialidemokraattisten aatteiden propagandaan niiden, vaikkakin vähälukuisten työläisryhmien keskuudessa, jotka eivät ole vielä vapautuneet takapajuisista narodnikkilaisuuden teorioista.
